

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Udrag fra FRIDERICO QUINTO

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 339. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139960843488/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

J. N. J. A.

Cum plane singulare & mirum sit Elogium, quod Mosi tribuitur præ omnibus Prophetis Deut. XXXIV, 10. uti & præ omnibus hominibus Num. XII, 3. autè omnia respiciendum est ad ipsam fontem, unde & quomodo tantam hausit animi confidentiam, fortitudinem & æquanimilitatem in omnibus periculis & tentationibus, quem ita ipse declarat: Jehovah vexillum meum, 6: (Paulo interprete) per fidem, - - Ebr. XI, 23. 24. 27. 28.

CAP. I.

10 Qvis ille sit, quæritur; quem Ecclesia vexillum suum esse gloriatur? Moses vocat illum *Jehovah*. Notum est, hoc nomen, ut nulli Creaturæ communicabile, sic soli Deo proprium esse, & omnibus tribus Personis commune. Quomodo autem Deus hoc nomine ab omnibus aliis Diis sese discernit, Ego Jehovah, & nullus præterea, præter me nullus Deus Es. XLVI, 9. XLII, 8. Ita Moses ejusdem nominis professione populum Dei ab omnibus aliis gentibus sc. idololatriæ distingvit, Audi Israel, Jehova Deus noster, Jehova unus est Deut. VI, 4. Quia enim ab essentia nomen habet Exod. III, 14, ac idem est, quod apud Johannem; Qvi est, qvi erat, & qvi venturus est Apoc. I, 4. *ἄριστος* vel *ἀριστοτάτος*¹⁾, qvi ex se ipse est, ens summe perfectissimum, quod non potest non esse, & quale aliud nullum est, aut esse potest, cui soli omnia alia entia originem & conservationem suam debent; ideo hoc nomine non omnes modo Deos fictitios, ut postea aureum vitulum in pulverem quasi & cineres redigit, sed etiam omnia alia entia in negotio Religionis & fidei plane annihilat. Ita omnem tantæ victoriæ laudem, nec populo, qvi ferro, nec Josvæ, qvi etiam fide, nec sibi, qvi continuis precibus pugnauerat, sed soli Jehovahæ vult tribui atqve totam consecrari; Quasi diceret: quid homines, etiam maximi, quid nos etiam

¹⁾ *Ἀριστοτάτος*] konjektur af professor Kaj Barr i st. f. det meningsløse *Ἀριστοτάτος* i originaltrykket. Barr henviser til, at da *ἄριστος* forklæres ved *qui ex se ipse est*, skal det andet græske ord formentlig svare til det superlativiske *ens summe perfectissimum*, og hertil har Brorson da dannet en superlativ af *ἄριστος*.